

Borre en Pluisdier het huisdier
kijken uit het raam.
Het regent.
En de zon schijnt.
Tegelijk!
Tussen de wolken verschijnt een
regenboog, met rood, oranje,
geel, groen, blauw en paars.
'Moet je nou eens zien hoe mooi!'
zegt Borre tegen Pluisdier.

Dan stopt het met regenen en
verdwijnt de regenboog weer.
Jammer, hoor.

Maar nu het droog is, kan Borre
wel in de tuin spelen.
Met zijn nieuwe bellenblaas!

In Borres bellenblaas zit
water met zeepsop.

Als hij blaast, maakt hij
prachtige bellen!

Ze zweven door de lucht en
glimmen rood, oranje, geel,
groen, blauw en paars.
Net als de regenboog.

Pluisdier rent achter de
zeepbellen aan.
Hij springt in de lucht en hapt.
De bellen spatten uit elkaar.
Dat geeft niets; Borre blaast
gewoon weer nieuwe!

Maar dan ziet Borre opeens iets raars.
Er ligt een roze paard met een hoorn op zijn hoofd in de bosjes!
'Hallo paard,' zegt Borre een beetje verbaasd.
'Ik ben toch geen paard?' briest het dier.
'Of heb jij weleens een roze paard met een hoorn op zijn hoofd gezien? Nou, ik niet, hoor.'
'Wat ben je dan wel?' vraagt Borre.

'Ik ben een eenhoorn,' hinnikt
het beest.
'Een eenhoorn met een probleem.
Zie je die wolk daar?'
Hij wijst met zijn hoorn.
Borre knikt.
'Ik woon op die wolk,' zegt hij.
'Daarnet was er een regenboog en
ik dacht: dat is een mooie glijbaan!
Dus ik roetsjte zo *roetsj* op m'n
eenhoornbillen de regenboog af.
Maar toen ik me beneden
omdraaide om weer naar boven
te klimmen, was de regenboog
opeens verdwenen!'

'Nu ben ik op zoek naar een nieuwe regenboog, zodat ik weer naar huis kan klimmen,' gaat de eenhoorn verder.
'Ik zag die mooie bellen van jou, met al die prachtige kleurtjes. Het lijken wel bolletjes regenboog...'
'Maar dat zijn het niet,' zegt Borre.
'Ik ben bang dat ik je niet kan helpen.'
Hij blaast weer op zijn bellenblaas. De zeepbellen zweven op een briesje door de lucht omhoog. Wacht eens even, denkt Borre.

